

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย. ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources)

(๑) หนังสือ

กรมการพัฒนาชุมชน. เอกสารวิชาการการจัดการความรู้การพัฒนาชุมชนองค์ความรู้การพัฒนาชุมชน ชุดที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากในการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร : [ม.ป.พ.], ๒๕๔๙.

กองราชการส่วนตำบล สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น. กรมการปกครอง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อสาธิตาติณแดน, ๒๕๔๒.

กัลยาณี ปุณนิมาพรเทพ. รากแก้วแดนใต้ ภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, ๒๕๔๘.

โกวิท พวงงาม. การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย หลักการและมติใหม่ในอนาคต, ๒๕๔๓.

จรรยา วัฒนาประยูร. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : ประดิษฐ์การพิมพ์, ๒๕๔๖.

จุฑา เทียนไทย. การจัดการมุมมองนักบริหาร. กรุงเทพมหานคร : แมคกรอฮิล, ๒๕๔๘.

ชุตีระ ระเบียบ และคณะ. ระเบียบวิธีวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๕๒.

ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ. วิทยาการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์, ๒๕๔๐.

ธงชัย สันติวงศ์. องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๓.

บุญเสริม นาคสาร. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน : ผลในทางปฏิบัติ เมื่อครบรอบ ๖ ปี ของการปฏิรูปการเมือง. กรุงเทพมหานคร, ๒๕๔๖.

บุษยมาศ แสงเงิน. ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคลประเภทผู้บริหาร. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙.

บุญศรี ยี่หมะ. การปกครองท้องถิ่นไทย Thai local government. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

พิธีสิทธิ์ คำนวนศิลป์ และ ศุภวัฒนากร วงศ์ชนวิสุ. การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วน ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น : โรงพิมพ์พระธรรมจันทร์, ๒๕๔๖.

มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น, ๒๕๔๐.

ยิ่งยง เทาประเสริฐ. ภูมิปัญญาพื้นบ้าน. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, ๒๕๓๗.

สนิท จรอนันต์. ความเข้าใจเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : สถาบันนโยบายศึกษา, ๒๕๔๓.

สิน พันธุ์พินิจ. เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บริษัททุนพัชชิงจำกัด, ๒๕๔๗.

สินธุ์ สโรบล. นี้อผ้าทอพื้นบ้าน. กรุงเทพมหานคร : หจก.วนิดาการพิมพ์, ๒๕๔๘.

สุจารี จันทรสุข และคณะ. ภูมิปัญญาท้องถิ่น. ม.ป.ท. : ม.ป.ป..

สุดเขตต์ เข้มไธ. กฎหมายว่าด้วยเรื่องทางปกครอง. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๐.

สุทิน นพเกตุ. สิทธิมนุษยชนศึกษา ยุทธศาสตร์สู่การสร้างวัฒนธรรม – วิถีชีวิตสิทธิมนุษยชนและสุจริตชน. กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, ๒๕๔๙.

เสรี พงศ์พิศ. ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาเล่ม ๑. กรุงเทพมหานคร : หมู่บ้าน, ๒๕๓๖.

อานภาพ อธิธิบันลือ. ปันดาวให้เป็นดาวรุ่ง. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๑.

อุทัย เลาหิเชียร. รัฐประศาสนศาสตร์ : ลักษณะวิชาและมิติต่างๆ. สำนักพิมพ์เสมอธรรม, ม.ป.ท.
เอกวิทย์ ณ ถลาง. ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการความรู้. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อมรินทร์, ๒๕๔๖.

Ken Blanchard. การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. รายงานการวิจัยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๔๖.

(๒)วิทยานิพนธ์ :

กมล กฤษวงค์. “การบริหารจัดการของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง : กรณีศึกษากองทุนชุมชนทหารกองพันทหารที่ ๑ รักษาพระองค์”. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๙.

กฤษฎา ศรีธรรมา และคณะ. “การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในพิธีสู่ขวัญของชาวอีสาน”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, ๒๕๔๙.

โกมินทร์ อ่อนเพชร. “การประเมินผลการบริหารจัดการในการบำบัดผู้ติดยาเสพติดตามแนวทางพระพุทธศาสนา : ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสะพานพระโขนง กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

- ครรชิต พิระนาค. “พลวัตของภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรน้ำและที่ดินในเขตป่าบุ่งป่าทามในลุ่มน้ำมูลตอนกลาง”. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต**. สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๙.
- จันทรา ธรรมจันทร์. “ภูมิปัญญาพื้นบ้านในการอนุรักษ์สัตว์น้ำของชุมชนริมทะเลสาบดอยเต่าจังหวัดเชียงใหม่”. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต**. สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ กับสิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๘.
- ชาลิตา รักใคร่. “สภาพปัญหาและความต้องการในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี”. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**. สถาบันราชภัฏพระนคร, ๒๕๔๗.
- ดรรรัตน์ คำเป็ง. “บทบาทการเมืองภาคประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่น ศึกษากรณีเฉพาะสภาองค์กรชุมชนตำบลน้ำเกีฮ่วน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดน่าน”. **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๒.
- นันทิ พงษ์คนตรี. “ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี”. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๔.
- นิรันดร์ แสงนาค. “ธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลากลาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี”. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๑.
- บวร วิเศษสุนทร. “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอมะนัง จังหวัดหนองคาย”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ๒๕๕๐.
- พงษ์ศักดิ์ คชประเสริฐ. “ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำอิง : กรณีศึกษาตำบลแม่น้ำเรืออำเภอมะนังจังหวัดพะเยา”. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต**. สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๘.
- พนิดา งามขุนทด. “ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อภาวะผู้นำและความสามารถในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา”. **การจัดการทั่วไป**. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๔๙.
- พระมหาสนธยา ชาเสน. “ทัศนคติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดมุกดาหาร ต่อการปฏิรูปการเมืองตามแนวคิดธรรมาภิบาล”. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต** กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกริก, ๒๕๔๗.

พัชรินทร์ นาคอุย. “การบริหารจัดการการติดตามภาระหนี้สินของธนาคารตามหลักพุทธธรรม”.

วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

พิชเกษม วรณรัตน์. “ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนในตำบลเมืองงาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่”.

วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๗.

มาลินี สวยคำข้าว. “การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๕”. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.** สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

วรารุณ ผลานันต์ และคณะ. “การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นกรณีศึกษาผ้าไหมกาบบัวบ้านบอน”. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๒๕๔๙.

วารุณี พงษ์พิญโญ. “ภูมิปัญญาชาวบ้านต่อการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน : กรณีศึกษาบ้านอัมพวัน หมู่ที่ ๘ ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น”. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.** สาขาไทยศึกษาเพื่อการพัฒนาสถาบันราชภัฏเลย, ๒๕๔๕.

วิมลศรี ชาญจารุจิตร. “กระบวนการจัดการภูมิปัญญาของเล่นพื้นบ้าน : ศึกษาเฉพาะกรณี กลุ่มคนเฒ่าคนแก่ ตำบลป่าแดด อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย”. **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.** สาขาพัฒนาชุมชน คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐.

วิภัตต์ รุจิปเวสน์. “การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล”. **วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

ศักดา มหาอำนาจ. “การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี”. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.** สถาบันราชภัฏพระนคร, ๒๕๔๘.

ศิริพงษ์ มุขศรี. “การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสกลนคร”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๐.

สมคิด โพธิ์ชุมพล. “การบริหารจัดการในโรงเรียนวิถีพุทธ กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านหนองผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต ๑”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๘.

สมจิต พรหมเทพ. การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในพิธีสู่ขวัญของชาวอีสาน. **รายงานการวิจัย.** กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, ๒๕๔๙.

สมรัก บุญเรือ. “เจตคติของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดกิจกรรม
การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี”. **วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิต.**

บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๒.

สยมพร ปุณณาคม. “การบริหารการจัดการที่ดีกับหลักพระพุทธศาสนา”. **วิทยานิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๔๑.

สายันต์ ไพชาญจิตร และคณะ. “กระบวนการจัดการภูมิปัญญาของเล่นพื้นบ้าน : ศึกษากรณี กลุ่มคน
เฒ่าคนแก่ ตำบลป่าแดด อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย”. **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาชุมชน.** คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐.

สาลี ท่าเหล็ก. “การศึกษาการบริหารจัดการโรงเรียนวิถีพุทธในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ ๑ –
๒ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหา
บัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, ๒๕๔๙.

สุชาติ พิบูลแถว. “การศึกษากระบวนการฟื้นฟูภูมิปัญญาการทอผ้าจาก ชุมชนไท-ยวนราชบุรี ตำบลคู
บัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ในมิติทางการพัฒนาชุมชน”. **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาชุมชน.** คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐.

สุดารัตน์ ภัทรดุลพิทักษ์ และคณะ. “การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ร้อยเอ็ด : กรณีศึกษาผ้าฝ้ายย้อมสีเปลือกไม้ ตำบลนาอุดม อำเภอโพนทอง จังหวัด
ร้อยเอ็ด”. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, ๒๕๔๘.

สุธาดา สนธิเวช. “ความพึงพอใจของพระสงฆ์ต่อการบริหารจัดการโรงพยาบาลสงฆ์”. **วิทยานิพนธ์
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย.

สุริยัน ศรีจันทร์. “บทบาทของคณะกรรมการสภาตำบลต่อการวางแผนพัฒนาตำบล”. **เอกสารวิจัย
ของนักศึกษาโรงเรียนนายอำเภอ รุ่นที่ ๓๐** วิทยาลัยการปกครอง, ๒๕๓๓.

อบเชย แก้วสุข. “การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด : กรณีศึกษา
ผ้าฝ้ายย้อมสีเปลือกไม้ ตำบลนาอุดม อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด”. **วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต.** มหาวิทยาลัย ราชภัฏร้อยเอ็ด, ๒๕๔๘.

อภิชาติ โชติชัชวาลกุล. “หลักธรรมาภิบาลกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
กรณีศึกษาในเขตอำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี”. **รายงานการศึกษาอิสระ
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
๒๕๕๐.

อมรรัตน์ แก้วมะ. “การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สกลนคร เขต ๑”. **ปริญาครุศาสตรมหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร,
๒๕๔๘.

เอกชัย เจริญจำ. “บทบาทผู้นำท้องถิ่นในกระบวนการกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วน
ตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอฮอดจังหวัดเชียงใหม่”.

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๒.

เอกวิทย์ คนใหญ่. “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาการเกษตรในจังหวัด
เชียงใหม่”. **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต**. เกษตรศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๓.

Ken Blanchard. “การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”, **รายงานการ
วิจัยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ**, ๒๕๔๖.

(๓) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ.
๒๕๔๒, ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๔.

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง
ปัจจุบัน, ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๔.

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง
ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๒.

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗, ๒ ธันวาคม ๒๕๓๗.

สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอเวียงชัยบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์, เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓.

สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอเวียงชัยบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์, เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๓.

สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอเวียงชัยบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์, ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP ประจำปี
๒๕๕๓.

สำนักงานพัฒนาชุมชนเขต อำเภอเวียงชัยบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕.

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปรัง อำเภอเวียงชัยบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์. **แผนอัตรากำลัง ๓ ปี พ.ศ.
๒๕๕๕ – ๒๕๕๗**, เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕.

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรง อำเภอเวียงชัยบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์. **แผนอัตรากำลัง ๓ ปี พ.ศ.
๒๕๕๕ – ๒๕๕๗**, เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕.

องค์การบริหารส่วนตำบลบึงกระจับ อำเภอเวียงชัยบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์. **แผนอัตรากำลัง ๓ ปี พ.ศ.
๒๕๕๕ – ๒๕๕๗**, เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕.

องค์การบริหารส่วนตำบลสระประดู่ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์. แผนอัตรากำลัง ๓ ปี พ.ศ.

๒๕๕๕ – ๒๕๕๗. เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕.

องค์การบริหารส่วนตำบลสามแยก อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์. แผนอัตรากำลัง ๓ ปี พ.ศ.

๒๕๕๕ – ๒๕๕๗. เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๕.

๒. ภาษาอังกฤษ

Charles Handy, **Understanding Organization**, England : Glays Ltd, 1993.

Fayol, Henri, General and industrial management, London : Pittman & Sons, 1964.